

EL CEL DINS UNA ESTANÇA

**UN ESPECTACLE AMB TEXTOS DE JAUME POLICARPO, XAVIER
PUCHADES I PACO ZARZOSO**

L'ESPECTACLE

- veritat
- fals

Quan penses en el que has viscut, t'inventes un àmbit imaginari on pugues recrear les teues evocacions. Este espai (com l'escena) inclou un món reconstruït que té nexes d'unió amb l'experiència verdadera que va succeir en un temps passat, encara que també, perquè es tracta d'una vivència recuperada amb la memòria i animada de nou en la nostra imaginació, adquirix inevitablement matisos afegits. Records acolorits.

Quan pensem en allò que ens ha passat, la nostra vida se separa de la realitat; podríem dir que florix. Este acte que fem quotidianament, sense a penes percebre'l, té alguna cosa de creació pura. Tots reconstruïm amb la nostra memòria experiències en què conviuen en perfecta harmonia l'àmbit real i l'imaginari, a manera de solució perfecta dotada d'una coherència que l'artista més genial ja voldria per a la seua obra.

Indagar en estos processos ens resulta emocionant: la vida es desplega quan la recordem (la refem) a fi de pensar-la, contar-la, escriure-la, representar-la.

Hem volgut que l'escenari siga el lloc on convergix allò que va passar, allò que pensem que va passar, allò que somiem que va passar, allò que hauríem desitjat que passara i allò que no hauria d'haver passat... I per a fer-ho hem delimitat les nostres cavil·lacions en el territori dels sentiments... i ací, ja se sap, és impossible encertar-la a veritat o fals.

EL CEL DINS UNA ESTANÇA intenta transportar-nos a eixos mons extraterrenals que transitem amb autèntic deliri quan som víctimes afortunades de l'AMOR. Qui pense que això de l'amor és una paraula ja arnada que a dures penes aconseguix sonar bé en les cançons romàntiques, li queda l'alternativa dels estrògens i la testosterona... Tot i que, amb paraules tan malsonants, l'opció pareix clara.

Jaume Policarpo

FITXA ARTÍSTICA

autors **Jaume Policarpo**
Xavier Puchades
Paco Zarzoso

intèrprets **Sergio Caballero**
Carme Juan
Carmen López
David Durán / Àngel Fígols
Esperanza Giménez

espai escènic **Jaume Policarpo**
il·luminació **Juanjo Llorens**
espai sonor **Joan Mei, David Calderón**
vestuari **Paco Salabert**
disseny i construcció marionetes **Ximo Muñoz, Salvador Comeche**

direcció **JAUME POLICARPO**

disseny gràfic **Estudi Paco Bascuñán**
fotografia **Jordi Pla**
comunicació **Begoña Donat**
administració **Inés Cabo**
distribució **Ángeles González**
producció executiva **Josep Policarpo**

LA PREMSA OPINA [...]

Bambalina celebra sus veinticinco años de existencia y nos regala el espectáculo *El cielo en una estancia*, un montaje muy en la línea estética de esta compañía, que hermana títeres y actores sobre el escenario, aunque en esta ocasión la presencia actoral le roba protagonismo a las marionetas. La aparente sencillez del argumento de la obra es sólo aparente. Y es que no se trata de un simple relato lacrimógeno, sino de un intenso y surrealista viaje por los sentimientos de la pareja en el que encontramos textos cargados de humor, de ingenio y de delicadeza. El espectáculo es una mezcla de sueño y realidad, en el que se utiliza a las marionetas para sumergir al espectador en el imaginario sentimental de los protagonistas. Jaume Policarpo, director del montaje, ha aunado elementos como la interpretación, la música, el espacio escénico y la iluminación creando una pieza sencillamente deliciosa, en un alarde de contemporaneidad pero sin renunciar a contarnos una historia. Todo un regalo.

Rosa Molero. Levante

De la Muestra de Autores quizá me quede con el espectáculo que presentó Bambalina, *El cielo en una estancia*. Tres piezas en una o una obra partida en tres, escrita cada una de ellas por un dramaturgo: Jaume Policarpo -director además de la obra-, y dos autores por los que empiezo a sentir debilidad: Paco Zarzoso y Xavier Puchades. Mágica y poética y onírica y paródica historia de amor; como todas las historias de amor, tierna y ridícula; tres amores o tres momentos de un mismo amor girando en torno a tres canciones, a la lluvia, a una buhardilla abierta al cielo, al inclemente y árido desierto, a una cama suspendida en el aire con dos amantes que quizá dejaron de serlo.

Josu Montero. Revista Artez.

Es el 25 aniversario del grupo valenciano Bambalina. La búsqueda de lenguajes contemporáneos, la experimentación y las renovaciones en el arte de animar muñecos y objetos han sido una constante en la amplia trayectoria de la compañía. Diversas formas artísticas con buenas dosis de modernidad y asuntos intemporales. Teatro visual, diálogos, ironía, sentido poético... En igual onda, aunque con un espíritu de renovación permanente, encontramos *El cielo en una estancia*. Tres historias sobre las relaciones de pareja, o la

misma historia de esa relación dividida en tres momentos muy diferentes. Una exploración de los sentimientos. Amor y desamor. La más atractiva es la tercera parte. Sergio Caballero y Carme Juan interpretan papeles con soltura y consistencia. Esperanza Giménez y David Durán manipulan las marionetas a la vez que están integrados en las situaciones, y Carmen López representa a una chica policía. La bella plástica teatral es lo más notable.

Marc Llorente. Información de Alicante.

Hace falta bastante talento, arte e industria, es decir: ingenio, para llevar a buen puerto estos cometidos de múltiple autoría, evitando los escollos de falta de unidad. En este sentido cabe afirmar que *El cel dins una estança* logra armonizar los tres textos de partida en una sola historia dramáticamente bien llevada que nos muestra, con el humor como vehículo, las tres fases de la relación amorosa: enamoramiento, crisis y ruptura (para el propósito de la fábula la etapa de plenitud no cuenta). Nada que objetar, pues, en este sentido. La comedia es simpática, tiene buen ritmo y la labor de los intérpretes, especialmente la pareja protagonista, Carme Juan y Sergio Caballero, es impecable. Todo lo cual debería garantizar, creemos, una buena acogida.

Nel Diago. Cartelera Turia.

... I EL PÚBLIC (també)

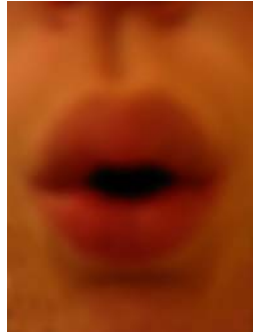
Bueno chicos, acabo de llegar de ver "El cel dins una estança" y NO OS LA PODEIS PERDER!!

En serio, cuando digo algo así ya sabéis que no es por decir, esta obra es un auténtico regalo para el alma. Te ríes, te emocionas, pero sobretodo, tiene momentos de una intensidad poética increíble. Los actores bailan, las marionetas vuelan, las paredes se iluminan y las camas flotan...

En fin, la semana que viene la hacen en valenciano, y en enero sesiones en castellano, yo repito!!

El jueves ví la nueva obra de Bambalina en Alicante... En serio, me gustó mucho....hacía tiempo que no veía una obra en el que el tiempo pasara volando...no sé si es xq dura una horita y cuarto ó xq me enganxó pero de verdad q se hace amena y ligera. Lo de las marionetas me gustó mucho, si te metes mola xq ves la marioneta y no al actor aunque a veces reconozco que se me iba y me quedaba mirando más a los actores. Lo del desierto al principio raya mucho xq dices "...y esto?" pero luego dices "oooooooostras! qué bueno..ya lo entiendo" y le da otro matiz muy xulo.

Lo del final tmb me moló (aunque con esa escenografía yo sufría) "Ay que se caen! ay que se caen...!" Yo me esperaba que iban a acabar juntos pero mira....se sale de lo típico y en los últimos diálogos creo que todos nos sentimos en algún momento identificados x los reproxes que se hacen y eso....es cmo muy cercano pero diferente a lo cotidiano,no sé cmo explicarlo.Y el final, final es súper bonito...da pena pero es súperbonito.....creo que es una obra xa mujeres.... Lo que sentía en general a lo largo de la obra es que no te metes del todo en la historia...o sea, a ver..que estás embobao siguiendo la historia y de pronto aparecen elementos que te alejan de ella como las marionetas, las canciones en el desierto, la manta azul...y sta guay..! En serio, está muy xula, los actores y escenografía genial aunque cn las marionetas m hubiera molado ver más eso que te decía(el conseguir ver sólo la marioneta y no ver al actor) pero bueno...que me moló así que...a x la próxima!

BAMBALINA APAREIX EN L'ESCENA VALENCIANA EL 1981 I DIRIGEIX LA SEUA MIRADA CAP A UNA MODALITAT TAN SINGULAR COM EL TEATRE DE TITELLES. EN EL SEU AFANY PER REGENERAR I DIGNIFICAR ESTA MODALITAT ARTÍSTICA CREEN LA MOSTRA DE TITELLES A LA VALL D'ALBAIDA (1985) I EL MUSEU DE TITELLES D'ALBAIDA (1997), DUES INICIATIVES QUE HAN SUPOSAT UN REVULSIU CULTURAL PER A LA COMARCA I S'HAN CONVERTIT EN UN PUNT DE REFERÈNCIA INTERNACIONAL.

EN LA DÈCADA DEL 1990 BAMBALINA S'ESTABLEIX A VALÈNCIA I COMENÇA A COL·LABORAR AMB CREADORS COM CARLES ALFARO, JOAQUÍN HINOJOSA, RAMÓN MORENO, GEMMA MIRALLES, JOAN CERVERÓ, RICARDO BELDA I JESÚS SALVADOR "CHAPI". LA COMPANYIA JA MANTÉ UNA PRESENCIA CONTINUADA EN LES PRINCIPALS CIUTATS DE L'ESTAT I EN BONA PART DELS FESTIVALS EUROPEUS. LA CREIXENT RELLEVÀNCIA ES TRADUEIX EN NOMBROSOS PREMIS I EN EL DEFINITIU RECONeixEMENT D'ALTES INSTITUCIONS COM LA GENERALITAT VALENCIANA I EL MINISTERI DE CULTURA.

A partir de l'any 2000 la companyia comença a assumir projectes de major envergadura i coprodueix amb la Sociedad Estatal de Conmemoraciones Culturales i l'Institut Valencià de la Música. Més tard firma convenis d'exhibició amb l'Institut Cervantes i el Ministeri d'Afers Estrangers que els porten a fer gires pels Canadà, Mèxic, Amèrica Central, Amèrica del Sud, Marroc i l'Est Asiàtic. L'any 2005, Bambalina culmina el procés d'expansió amb *Ubú*, una coproducció de gran format per a la Nau de Sagunt.

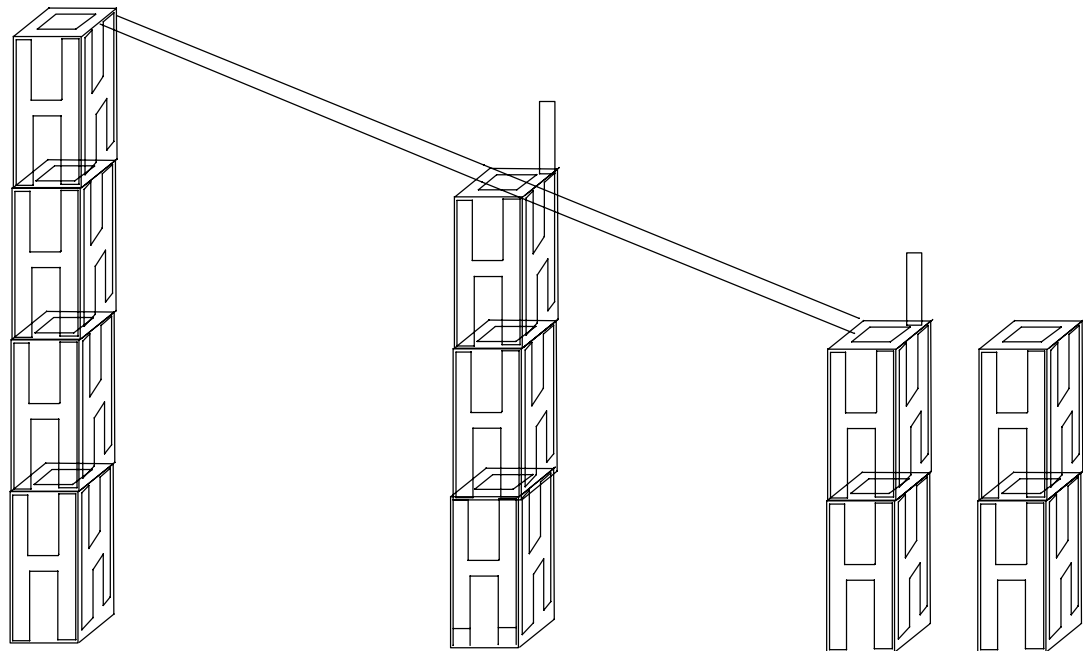
Bambalina sempre ha destacat per la vocació interdisciplinària dels seus espectacles i per utilitzar un llenguatge teatral en sintonia amb les dramaturgies més contemporànies. En els 25 anys de trajectòria, la companyia ha posat en escena alguns títols emblemàtics del repertori literari i musical universal com *Pinotxo*, *Quijote*, *Ulisses*, *Cyrano de Bergerac*, *Alícia*, *El Retablo de Maese Pedro* i *Història del Soldat*. També ha desenrotllat una línia de creació més personal amb propostes com *El Jardí de les Delícies*, *Pasionària*, *La Sonrisa de Federico García Lorca* o *El cel dins una estança*.

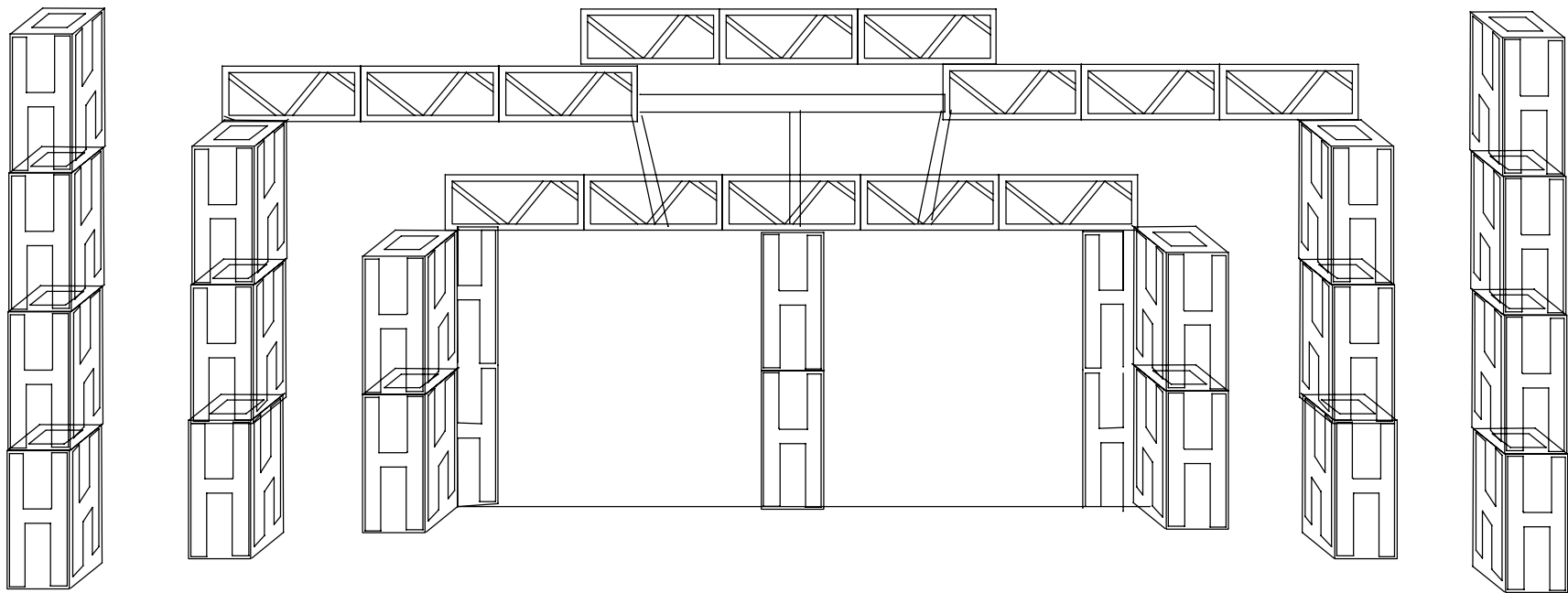

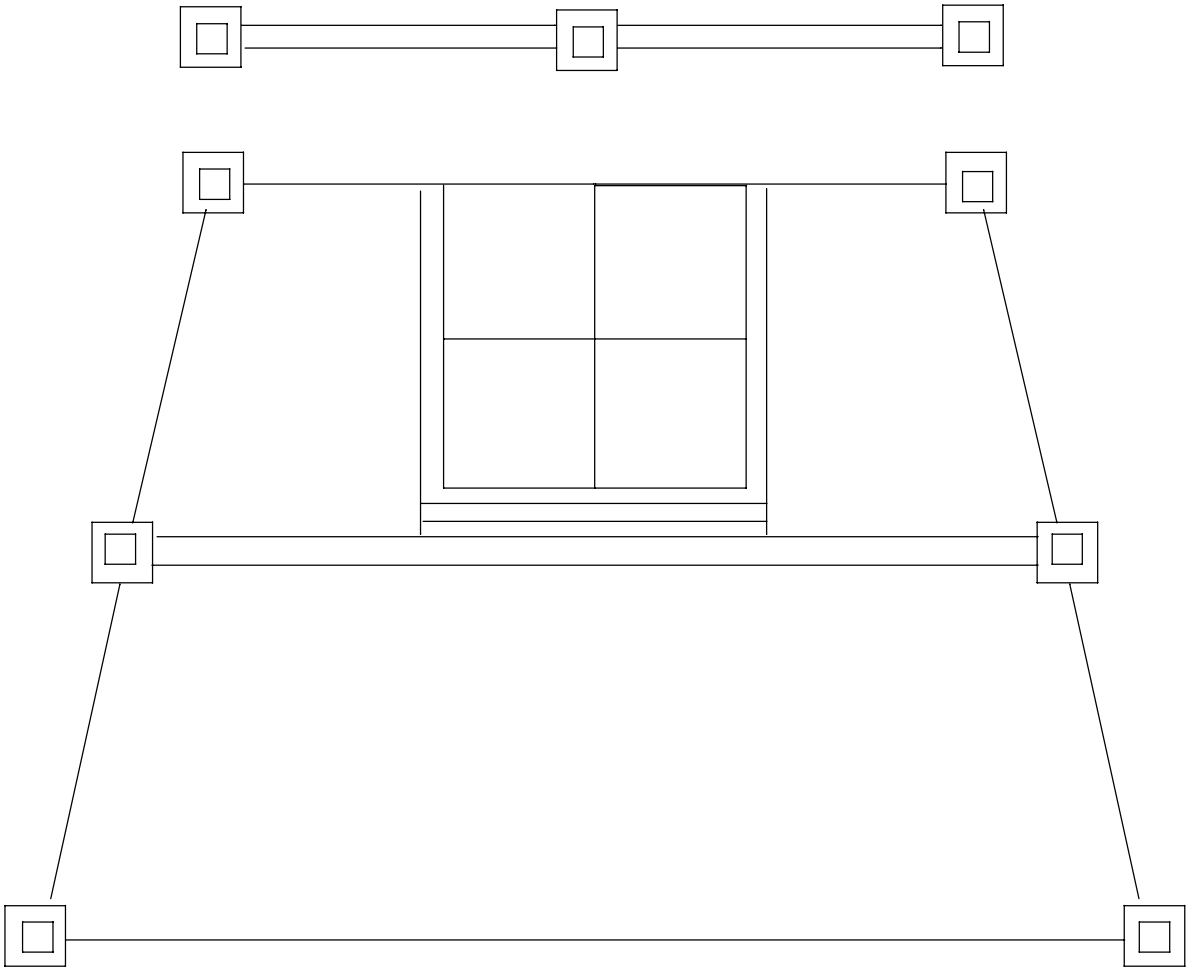
El cel dins una estança

BAMBALINA

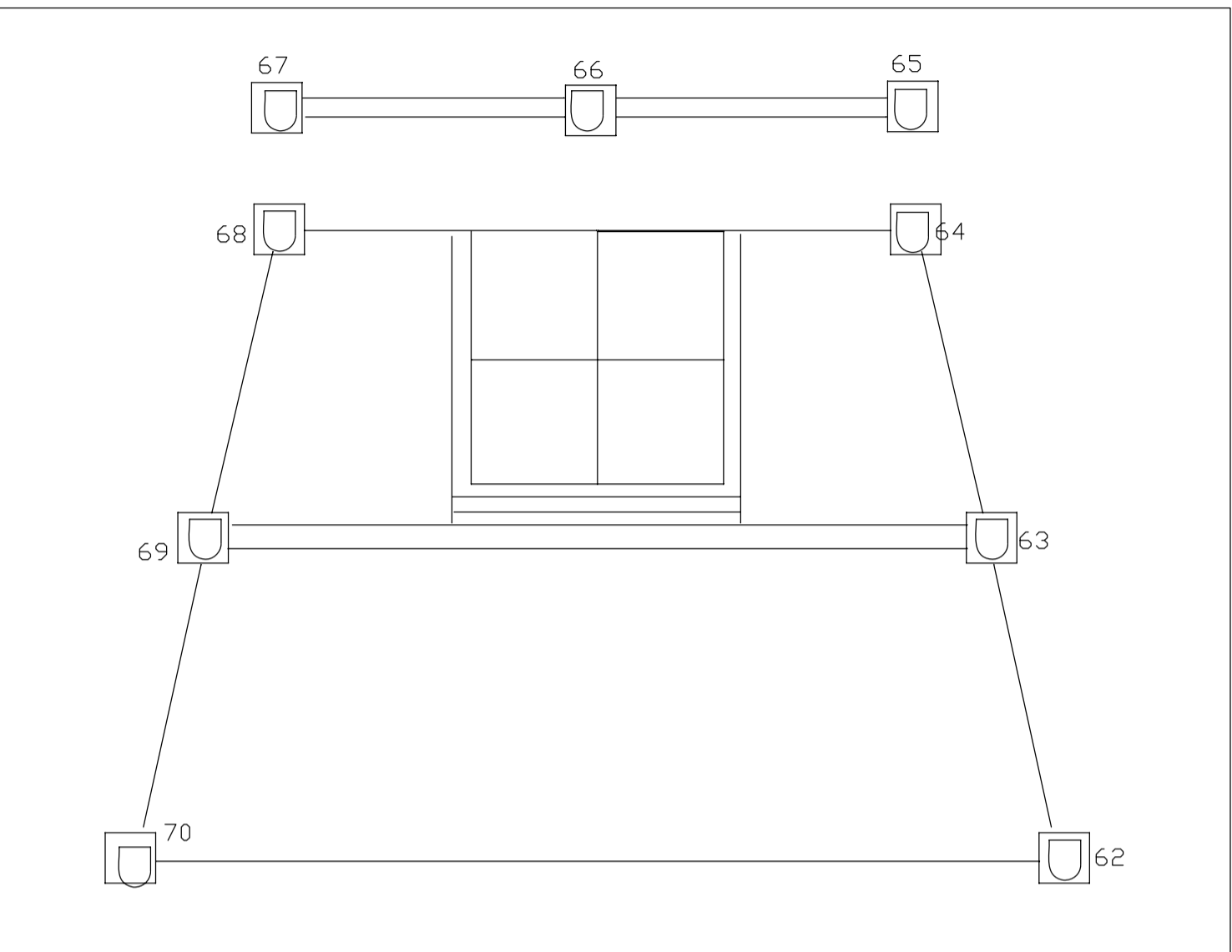
FITXA TÈCNICA oct'06 Edu Bolinches 655 65 05 15 onllum@yahoo.es	
ESCENARI	<ul style="list-style-type: none">- Boca: ample 8m, alt 5m- Escenari: ample 10m, alt 5.50m, fons 7m- Nivell recomanable per escenografia 0% (màx 5%)- Teló de fons negre / 6 pates / 5 bambalines- 1 guàrdia regidoria per hombro- 1 punt intercom: escenari i control
MAQUINÀRIA	<ul style="list-style-type: none">- 4 estructures carrers 1 mt altura- 1 contrapesada per a muntatge i demuntatge
IL·LUMINACIÓ	<ul style="list-style-type: none">- 18 Par64 CP60 (L1) / portafiltre- 22 PC1Kw / portafiltre+visera- 14 Retalls 15/32°- 12 Par Asimètrics1Kw /portafiltre- 2 MAC 250 krpton- 48 ch dimmer 2'5kW- 5 contrapesades electrificades 8 envios dins escenari- 6 envios per hombros i fons- 1 Bara electrificada frontal sala 12 envios- 1 envio per laterals prosceni sala- Taula Regulació Programable LT Hidra- Cablejats senyal i corrent
SO	<ul style="list-style-type: none">- Taula mesclres mínim 6 canals/4 aux. Ecuallitzador- Reproductor Cd- PA sala i 3 monitors PS10 Nexo o similar (un en vares)- Micro SM 58 o similar dins escena (10mt cable negre)- Cablejats senyal i corrent, cadenes i etapes de potència
TEMPS PERSONAL SALA (en muntatge, funció i desmuntatge)	<ul style="list-style-type: none">- la companyia aporta: 2 tècnics- <u>DIA DE LA REPRESENTACIÓ:</u><ul style="list-style-type: none">descàrrega material companyia:1h (de 8'30 a 9'30h)4 persones càrrega/descàrrega (c/d)muntatge escenografia, lums i so: 5h (de 9'00 a 14'00 h)2 tècnics llum, 2 maquinistes,1 tècnic so + 4c/ddinar: 2h (de 14'00 a 16'00h)ajustar llums, so i cambra negra:2h(de 16'00 a 18'00h)1 tècnic llum, 1 maquinista, 1 tècnic so +2c/dpassé tècnic: 4h abans de la representació- <u>DURANT LA FUNCIÓ:</u> duració 70'<ul style="list-style-type: none">1 tècnic llum, 1 maquinista- <u>DESMUNTATGE Y CÀRREGA</u> (15 min. Després d'acabar la funció): 2h<ul style="list-style-type: none">4 persones càrrega, 2 maquinistes, 2 tècnics llum
VEHÍCLES	<ul style="list-style-type: none">- 1 furgoneta IVECO DAILY 6x2x2'9 mt (matrícula: V-3105-FK)- 1 cotxe Renault Scenic (matrícula: 0568-DNM)

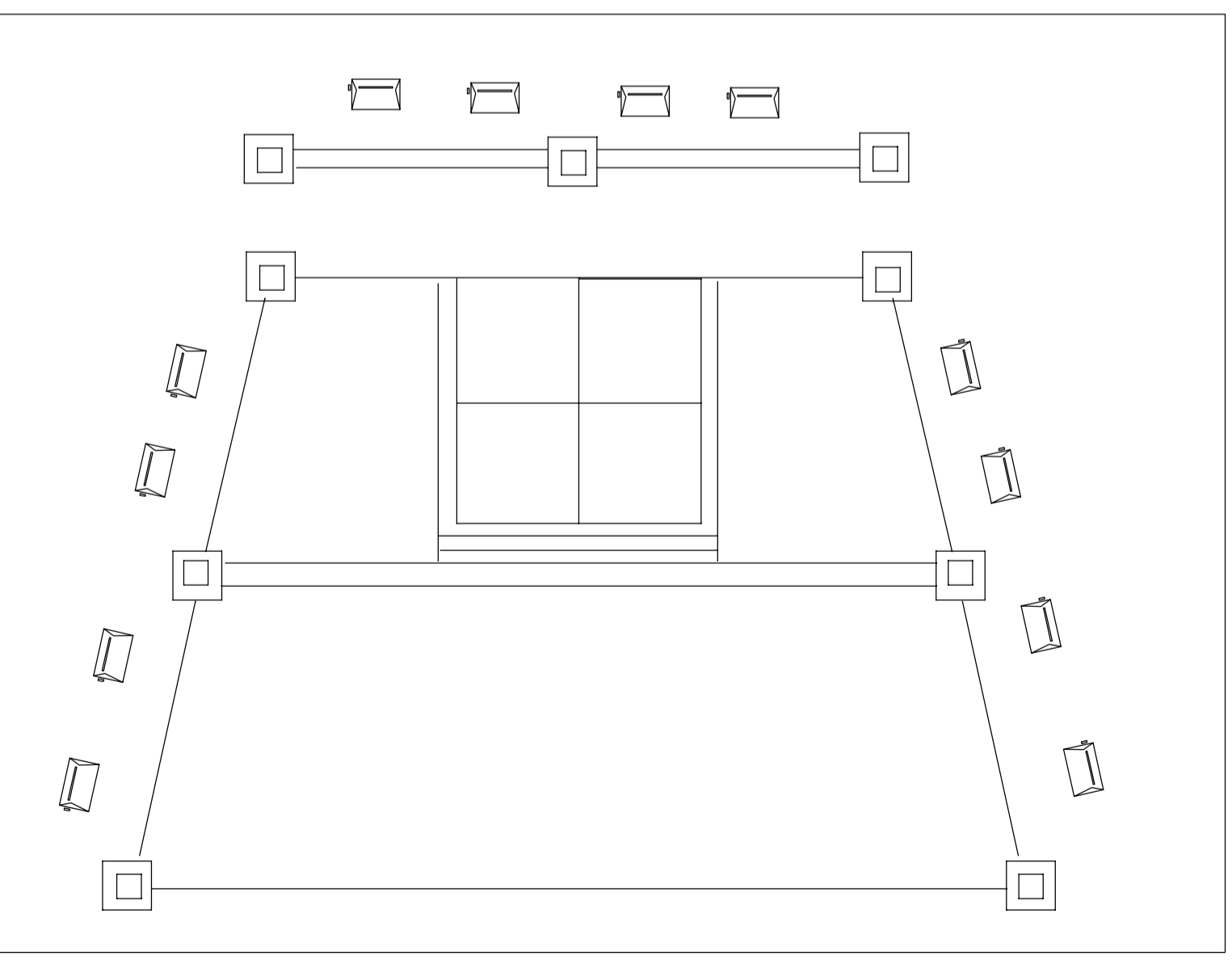

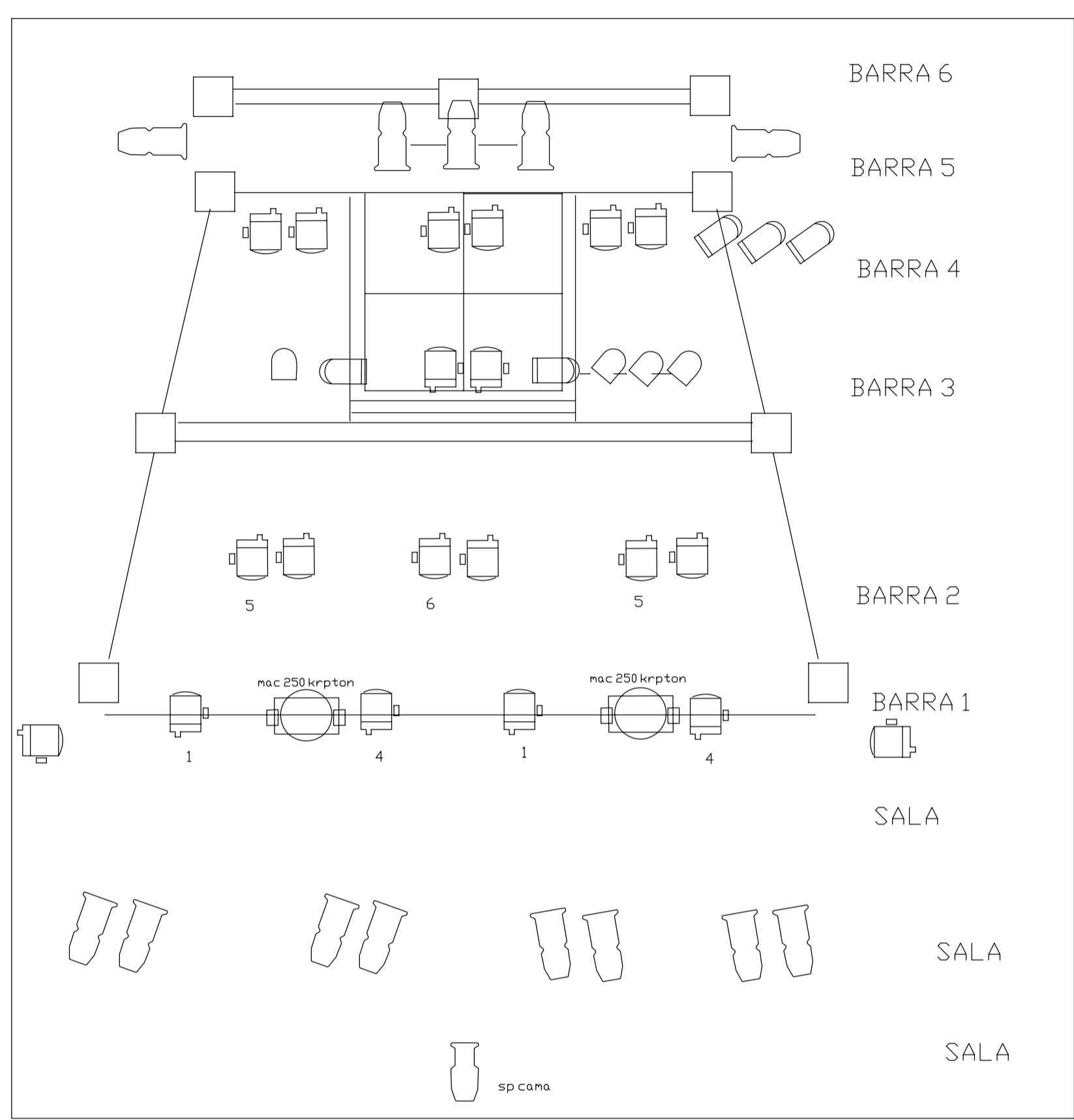
EL CEL DINS UNA ESTAN A
ESTRUCTURA

EL CEL DINS UNA ESTANcA
SUELO

EL CEL DINS UNA ESTAN A
BARRAS

- EL CEL DINS UNA ESTAN A
- DIRECCI N: JAUME POLICARPO
- ESCENOGRAF A: JAUME POLICARPO
- ILUMINACI N: JUANJO LLORENS
- PRODUCCI N: BAMBALINA TITELLES
- 7 RECORTES 15/32
 - 22P.C. 1 Kw
 - 12 CUARZOS ASIMeTRICOS 1 Kw
 - 17 PAR 64 N 1 CP 60

COLORES: LEE 119 - LEE 200 - LEE 201 - LEE 204 - LEE 136
LEE 126 - LEE 205 - LEE 013 - LEE 101

40 CANALES DE DIMMERS DE 2,5 Kw
1 MESA lt HYDRA

PLANO PROVISIONAL 3 de septiembre DE 2006